

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. juni 2018 — straffesag mod Nikolay Kolev, Milko Hristov og Stefan Kostadinov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad)

(Sag C-612/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 325 TEUF — svig eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser vedrørende told — effektiviteten af den strafferetlige forfølgelse — afslutning af straffesagen — rimelig frist — direktiv 2012/13/EU — ret til at blive informeret om tiltalen — adgang til aktindsigt i materiale i sagen — direktiv 2013/48/EU — retten til adgang til advokatbistand)

(2018/C 268/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i hovedsagen

Nikolay Kolev, Milko Hristov og Stefan Kostadinov

Konklusion

- 1) Artikel 325, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der indfører en procedure til straffesagers afslutning, såsom den, der er fastsat i artikel 368 og 369 i Nakazatelno protsesualen kodeks (strafferetsplejeloven), for så vidt som denne lovgivning finder anvendelse på sager, der er indledt med hensyn til tilfælde af grov svig eller enhver anden ulovlig handling, der skader Unionens finansielle interesser på toldområdet. Det tilkommer den nationale ret at give artikel 325, stk. 1, TEUF sin fulde virkning, idet den, hvis det er nødvendigt, skal undlade at anvende nævnte lovgivning, samtidig med at den skal sikre overholdelsen af de tiltalte personers grundlæggende rettigheder.
- 2) Artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at detaljeret information om tiltalen meddeles forsvarer efter indgivelsen af anklageskriftet for retten, men før denne har påbegyndt behandlingen af tiltalens realitet, og før de mundtlige forhandlinger indledes for retten eller endog efter disse forhandlingers påbegyndelse, men inden voteringsfasen, såfremt de informationer, der således er blevet meddelt, senere er blevet ændret, med forbehold for, at retten træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang overholdes.
- 3) Dette direktivs artikel 7, stk. 3, skal fortolkes således, at det tilkommer den nationale ret at sikre, at forsvarer har fået en reel mulighed for at få adgang til aktindsigt i materialet i sagen, idet en sådan adgang i givet fald vil kunne finde sted efter indgivelsen af anklageskriftet til retten, men inden denne påbegynder behandlingen af tiltalens realitet, og inden de mundtlige forhandlinger indledes eller endog efter indledningen af disse forhandlinger, men inden voteringsfasen, såfremt nye beviser er blevet tilføjet sagsakterne under retssagen, med forbehold for, at retten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang overholdes.

- 4) Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen skal fortolkes således, at den hverken er til hinder for en national lovgivning, som pålægger den nationale ret at udelukke en advokat, som er befuldmægtiget af to tiltalte, i strid med de tiltaltes ønsker, med den begrundelse, at disse personers interesser er modstridende, eller for, at denne ret tillader disse personer at udpege en ny advokat eller, om nødvendigt, selv udpeger to beskikkede forsvarsadvokater i stedet for den første advokat.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. juni 2018 — Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein mod Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-210/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 95/46/EF — personoplysninger — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af disses oplysninger — påbud om deaktivering af en side på Facebook (fanside), som gør det muligt at indsamle og behandle visse oplysninger om brugerne af denne side — artikel 2, litra d) — den registeransvarlige for behandlingen af personoplysninger — artikel 4 — anvendelig national ret — artikel 28 — nationale tilsynsmyndigheder — myndighedernes beføjelser til at gribe ind)

(2018/C 268/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Sagsøgt: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

Procesdeltagere: Facebook Ireland Ltd og Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at begrebet »registeransvarlig« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter administratoren af en fanside på et socialt netværk.
- 2) Artikel 4 og 28 i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor et selskab, som er etableret uden for Den Europæiske Union, har flere virksomheder eller organer i forskellige medlemsstater, er tilsynsmyndigheden i en medlemsstat kompetent til at udøve de beføjelser, der tillægges den i overensstemmelse med direktivets artikel 28, stk. 3, over for en af dette selskabs virksomheder eller organer, der er beliggende på denne medlemsstats område, selv om denne virksomhed eller dette organ ifølge koncernens interne opgavefordeling udelukkende har til opgave at sælge annoncelads og varetage øvrige marketingforanstaltninger på denne medlemsstats område, og eneansvaret for indsamling og behandling af personoplysninger på hele EU's område tilkommer en virksomhed eller et organ, som er beliggende i en anden medlemsstat.